Jacobus <de Voragine>: [Legenda aurea] Legenda sanctorum seu Historia longobardica
[Köln: Ludwig von Renchen], [ca. 1486] Seite 14

Incipit legenda sanctorum aurea que
alio nomine dicitur hystoria longobardi-
ca. Et primo de aduentu domini

Aduētus do
mini ꝑ quatuor septima
nas agitur ad significan-
dum ꝙ quatuor sunt ad-
uentus scilicʒ in carnem
in mentem. in mortē. ⁊ ad iudiciū Ultima
autē septimana vix finit̃ q2 sanctoꝝ gloria
que dabit̃ in vltimo aduentu nunꝗ̃ termi
natur. Hinc est ꝙ primū Responsoriū pri
me dominice aduentus ꝯputato gloria pa
tri quatuor versus cōtinet. ⁊ ꝑdictos. iiij.
aduentus designat. Quis āt cui magis cō
ueniat: prudēs lector attēdat. Licet autem
quadruplex sit aduētus. tñ ecclesia specia-
liter de duplici. scʒ in carnē ⁊ ad iudiciū vi
detur memoriā facere. sicut in officio tēpo-
ris patet. Hinc ē ꝙ ieiuniū aduentus par-
tim est exultationis ⁊ partim meroris. Nā
rōne aduentus in carnē dicit̃ ieiunium ex
ultationis. rōne aduentus ad iudiciū d2 ie
iuniuʒ meroris ⁊ ad hoc innuendū ecclesia
cātat quedam cantica leticie ⁊ hoc ꝓpter ad
uentum misericordie ⁊ exultatiōis. quedaʒ
vero deponit ⁊ hoc propter aduentum seue
re iusticie ⁊ meroris. Circa aduentū igi-
tur in carneʒ duo videri pñt scʒ aduenīēdi
oportunitas ⁊ aduētus vtilitas. Oportu-
nitas veniendi attendit̃. Primo ex parte
hominis qui primo in lege nature ꝯuictus
fuit de defectu cognitiōis diuine. Unde et
tunc in pessimos errores ydolatrie cecidit.
et ideo coactus est clamare ⁊ dicere. Illu
mina oculos meos ⁊c̃. Deinde lex aduēit
iubēs. in qua cōuictus est de impotentia cuʒ
prius clamaret. Nō deest qui ipleat sʒ qui
iubeat Ibi eñ solūmodo est eruditus. sed
nō a peccato liberatus nec ꝑ aliquā gratiaʒ
ad bonū adiutus et iō coactus ē inuocare ⁊
dicere Nō deest qui iubeat. sed qui ipleat.
Oportune igit̃ dei filius venit: qñ hō de ig
norātia ⁊ impotētia ꝯuictus fuit: ne si for-
te ante venisset: homo meritis suis saluteʒ
asscriberet. ⁊ ideo medicine gratus nō esset
Secūdo ex parte tēporis. quoniā venit in
plenitudine tēporis. Gal. iiij. At vbi venit
plenitudo ⁊c̃. Aug⁹. Multi dicūt. quare ñ
ante xp̄s venit. q2 nōdum venerat plenitu
do tēporis: moderāte illo ꝑ quē facta sunt
tempora. Deniqʒ vbi venit plenitudo tē-
poris: venit ille qui nos liberauit a tēpore.
Liberati āt a tempore vētturi sumus ad illā
eternitatem vbi nullum est tempus. Ter
cio ex parte vulneris ⁊ morbi vniuersalis
Quando eñ morbus erat vniuersalis: o
portunum fuit vniuersalē exhiberi medici
nam. Unde dicit Aug⁹. ꝙ tunc venit ma
gnus medicus: qñ per totuʒ mundum ma
gnus iacebat egrotus. Uñ ecclesia in. vij.
antiphonis que cantant̃ añ natiuitatē dñi
ostendit multiplicitatē sui morbi ⁊ ad quē
libet petit remediū medici. Ante siquidem
aduentū filij dei in carnem eramus ignorā
tes siue ceci. penis eternis obligati. serui dia
boli. mala peccati cōsuetudine vincti. tene
bris obuoluti. exules a patria ⁊ expulsi. I
deoqʒ indigebamus doctore. redēptore. li
beratore. eductore. illumiātore. saluatore.
Quia igit̃ ignorantes eramus. ideo ab ip
so doceri indigebamus. Et ideo statim in
prima antiphona clamamus. O sapientia
que ex ore altissimi prodisti ⁊c̃. veni ad do
cendum nos viam prudentie. Sʒ parum
prodesset si doceremur et nō redimeremur
et ideo ab ipso redimi postulamus: cum in
secunda clamamus. O adonay ⁊ dux do
mus Israhel qui Moysi in igne flammei
rubi apparuisti ⁊c̃. veni ad redimendū nos
in brachio extento. Sed quid prodesset si
essemus docti et redempti si adhuc post re
demptionem detineremur captiui: Et ideo
liberari petimus cum in tercia clamamus.
O radix yesse ⁊c̃. veni ad liberandum nos
iam noli tardare. Sed quid prodesset ca
ptiuis. si essent docti. redempti. et liberati:
sed tamen nonduʒ essent ab omni vinculo
absoluti vt sue potestatis nō cēnt et libere

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-146/0013
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG